

C. Petersen: Jeg kan ikke nægte, at de to Udvalgte staae i en temmelig nær Forbindelse med hinanden, men det forekommer mig dog, at det Udvalg, som er nedsat i en tidligere Sag, vil have nok af bestille med den, og jeg tillader mig derfor at foreslaae Rebsættelsen af et særskilt Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, til at prøve nærværende Lovudkast.

S. Sage: Jeg vil meget indtrængende bede det ærede Medlem om at tage sit Forslag tilbage. Jeg haaber, at han vil erkjende, at min Interesse for disse Sager ikke er ringere end hans; jeg maa sige, at man ikke vil kunne vælge nogen bedre Veie til at forvanske Behandlingen af dem og vanskeliggjøre et godt og sundt Resultat, end naar man adskiller Lovens Behandling, der staae i saa nær Forbindelse med hinanden. Det er vist, at Arbeidet vil blive besværligt, men derfra maa affees for Sagens Skyld, og det vil være umuligt for begge Udvalg at behandle dem tilfredsstillende, naar de skulle behandles hver for sig. Forsaavidt altsaa det ærede Medlem sætter nogen Priis paa min Mening, haaber jeg, at han vil frasælbe sit Forslag.

Tscherning: Det skulde gjøre mig ondt, om jeg i dette Spørgsmaal skulde være det ærede Medlem imod, men jeg troer, at han har en saa overveiende Interesse for Nævningsloven, at han derved let kommer til at overse, at disse Love ikke paa den Maade høre sammen, at jo den ene godt kan behandles særskilt fra den anden. Efter min Overbeviisning vil dette Lovudkast bedst blive behandlet særskilt, deels fordi det maaffee derved vil blive hurtigere fremmet, men hovedsageligen, fordi det da kommer til at ligge for som det, det virkelig er, som et selvstændigt Lovforslag, der paa ingen Maade er i den Grad afhængigt af Spørgsmaalet om Nævningeretten, som det forekommer mig, at det ærede Medlem lægger Vægt paa, det skal være.

S. Sage: Jeg vil nødig sige et eneste Ord, hvorved jeg kunde træde den ærede sidste Taler for nær. Men Enhver, der har hørt Forhandlingerne i Anledning af Nævningefagen

her i Thinget, vil vide, at det ikke ligger det ærede Medlem paa Sinde at faae Nævningefagen gennemført, men at han tværtimod er tilbøjelig til at udskjyde denne Sag i en vis Fremtid; deri troer jeg ikke, at Fleertallet af Folkethingets Medlemmer er enigt med ham, saa at, skjøndt jeg tilfulde forstaaer, hvorledes det ærede Medlem (Tscherning) fra sit Standpunkt kan komme til at foreslaae den særskilte Behandling af disse Love, maa jeg gjentage, at de, som have Interesse for Nævningefagens Gjennemførelse, ikke kunne følge ham.

Tscherning: Det er en fuldstændig Feiltagelse, naar det ærede Medlem troer, at jeg ikke ønsker Nævningerettens Indførelse, saasnart det kan skee paa en efter min Formening for Nævningeretsvæsenet selv og for hele Befolkningen nyttig Maade. Jeg troer, at de ville være nyttige, men ikke, før alle fornødne Foranstaltninger ere forberedte og have været igang i nogen Tid, i to à tre Aar, og derved falder den Betragtning bort, som det ærede Medlem gjorde gjældende, at jeg ikke skulde ønske Nævningefagen gennemført. Ligesom jeg imidlertid i den grundlovgivende Rigsforsamling forudsatte, hvad der senere har viist sig at være rigtigt, at de Ting, man dengang ønskede saa meget, ikke kunde gennemføres pludselig, at der med Hensyn til dem alle maatte iagttages en vis Tidsfølge, og at de maaffee ingeninde kunde gennemføres fuldkomment, saaledes er det Samme endnu min Mening. Naar vi sikkert og roligt ville ordne denne Sag og Politisagen, maae disse Sager først ordnes og klares, før vi forhaste os med Nævningefagen.

Liebe: Det som har bragt det ærede Medlem her ligeoverfor (C. Petersen) til at foreslaae et selvstændigt Udvalg i denne Sag istedetfor, som det først var foreslaaet, at henviser den til Udvalget for den foregaaende Sag, maa efter hans tidligere Udtalelser idag ganske vist antages at være, at der ved dette Lovudkastis Prøvelse vil blive Spørgsmaal om en heel Mængde lokale Kundskaber, som ikke kunne forudsættes at være tilstede i det andet Udvalg. Men hvis det skulde gjælde derom, maatte man